

Nim Düyek

D Ü Ğ Ä H Ş A R K I
(Benim yaralı gönlüm)

Güfte : Veedi Bingöl
Beste : E. Kadri Şençalar
İst. 1944

Aranazme

Ah... ah be-nim ya-ra-lı gön-lüm

ah... gül-dü-ğü-mü kim gö-re-cek kim gö-re-cek

ah... bah-çen-de bu ba-har

Ac-ma-di ci-cek Kim-dir se-ni

ge-ce gün-düz ağ-la-tan bir çift göz-mü se-ni

ah... bî-y-le ka-na-tan

Bir za-man-lar sa-na sa-na yar o-la-cak var-dı

Ah be-nim ya-ra-lı gön-lüm ya-ra-lı gön-lüm...

ah gö-nül ah gö-nül sen bil-ki

bu a-j- kim te-sel-li-si yok ah...

unut ar-lık o-nu sen in-le din-le

(Dûgâh Şarkının devamı)

Ş A Z

Raks i- çin or- ta- ya o gü- zel gel- di Raks i-
cin or- ya o gü- zel gel- di (Ağır olarak)
Eb- ru bir ta- raf- ta
Gö- bir ta- raf- ta S D N

Benim yaralı gönlüm güldüğümü kim görecektir
Bahçende bu bahar açmadı çiçek
Kimdir seni gece gündüz ağlatan bir çift göz mü
Seni böyle kanatan
Bir zamanlar sana yâr olacak vardı
Benim yaralı gönlüm yaralı gönlüm

Sen bilki bu aşkın tesellisi yok
Unut artık onu sen inledin pek çok
Bahçende geçecek bu yaz her sabah
Ağla ey garip gönlüm durmadan ağla.
Ah gönül ah, ah gönül ah.